

Volt egyszer egy magyar trafikos, de most még babakocsiban tologatta a mamája, mert kisbaba volt. Csak nehogy trafikos légy nekem! mondta neki a magyar mamája. Legyél miniszter! Vagy állomásfőnök legalább! mondta, és tologatta a babakocsit tovább, és várta, hogy mi lesz. De hiába tologatta, csalódnia kellett, más lett a miniszter a magyaroknál, és az állomásfőnök is más lett.

Volt egyszer egy szabómester, az olyan ruhát tudott szabni, hogy aki azt fölhúzta, rögtön látszott rajta, hogy magyar és szimpatikus. És ez azért volt jó, mert ha így összetaláltak ketten, ebben a ruhában, kérdezni se kellett semmit, csak egymásra néztek, és szimpatikusak voltak egymásnak.

Volt egyszer egy magyar királyfi, már majdhogynem a trónra lépett, mikor azt mondták neki a magyarok, Lesz szíves lemondani erről. Minálunk már rég nincs királyság. De a királyfi nem akart lemondani, Majd ha bolond leszek, gondolta, inkább tiszta erővel belekapaszkodott a trónba mind a két kezével. A magyarok erre elkezdték csiklandozni, hogy engedje el, de a királyfi nem volt csiklandós, és csak kapaszkodott tovább jó erősen. Mit volt mit tenni, meg kellett koronázni, megint királyuk lett a magyaroknak.

Kiss Judit Ágnes

---

## SZÍVED ALATT

Oratórium

Prológus

BABA Anyám nem akar engem.  
Anya, te nem akarsz engem.  
Micsoda nyomor nem tudni örülni az érkeződnek.  
Egy pohár tejet sem adni a vendégednek.  
Anya, ha bosszút tudok állni, nyomorékul születek.  
Inkább szedtél volna le kanállal méhfaladról.  
Anya, a szíved alatt, a szíved szerint te nem akartál volna engem.  
Véletlen vagyok. Védtelen vagyok.  
Bűn vagyok, amit elkövetni elmulasztottál.  
Elmulaszthattál volna engem, bűnödöt.  
Anya, gyáva voltál ölni.  
Bérelni fehér köpenyes gyilkost ellenem.  
Anya zongorát cipel, és átugratja lóháton a karám falát,  
Hogy megszüntesse a léteimet.  
Anya, miért nem hívsz segítséget?  
Anya nem dohányzik, nem iszik alkoholt,

Anya a szívével mérgez engem.  
 Anya a szavaival mérgez engem.  
 A hozzám nem szólt szavak mérgével mérgez engem.  
 Anya gondolatai hormoninjekció,  
 Hogy lefejtse tíz belékapaszkodó ujjamat.

NŐ Leszek gazdateste a kis vírusnak.  
 A kis daganatnak, aki életre pusztít engem és önmagát.  
 Virslivé dagadnak az ujjaim, téliszalámivá a bokám.  
 Kővé mered a mellem, mögötte a szív.  
 Szétreped a bőröm, a méhem, a gátam,  
 De gátat szabni nem tud a növekedésének.  
 Kettéhasadok, mint egy dinnye.  
 Kihasadok, mint a túlkelt kenyér.  
 Zsarnok kis géntasak, én téged, hónapokon át téged,  
 De te vajon mit hordozol?  
 Kívül-belül szív, elfogyok.  
 Nem tudtalak kihányni, mennyit próbáltam pedig.  
 Delet harangoztak, hánytam,  
 Kést-villát láttam, hánytam.  
 Az élettől való undor megérinteni a hurkás testet.  
 Így bűnhődik a szeretni akaró ostoba.  
 Ha legalább szerettem volna nőket, veszélytelenül!  
 Csak neveltség, nem megvetés volna.  
 Légüres térben lebegni ketten veled, összenövesztve.  
 Kötésben, amit nem én kötöttem.  
 Összeolvadásban, amit nem én hevítettem,  
 Osztozni véren, vízen, levegőn.

## Első rész

### 1

PAP Hányini jöttünk itt most össze, kedves híveim.  
 Trallala, trallala, kedves híveim.  
 Ki-ki eldöntheti, hogy másra vagy önmagára,  
 Trallala, trallala, kedves híveim.  
 Hányini jöttünk ma össze itt.

BARÁTNŐK Ideje, ideje, ideje már!  
 Nem nő, aki nem adott még életet!  
 Ideje már, mondd, mire vársz?  
 Mi már mind megtettük,  
 Letettük az asztalra,  
 Le a szülőágyra

Életünk értelmét,  
Férjünk büszkeségét,  
Létünk igazolását,  
Mondd, te még mire vársz?  
NŐ Elárultatok a gyerekkorunkat!  
BARÁTNŐK Fel kéne nőnőd végre,  
Az a gyerekkor nincs már meg seholl!  
NŐ Az én életemnek más értelme is van.  
BARÁTNŐK Önző vagy, nem vagy nő, önző vagy, pihál!  
NŐ Hagyjatok békén, hagyjatok magamra!  
BARÁTNŐK Magadra is maradsz, vénülj csak meg!  
Nem nyitja rád az ajtót senki sem!  
NŐ Az elfekvők tele vannak, tele mind.  
Többgyerekes anyákkal vannak tele.  
Odakerültök ti is, ne féljeteK,  
Rátok se nyitja az ajtót a gyerek,  
Éli az életet, távol Amerikában,  
Küld majd sokdolláros csomagot  
Az elfekvőbe nektek!

PAP Istentől rendelt dolga ez az asszonynak.  
NŐ Akkor basszon az Isten érte meg!

## 2

ANYA Unokát akarok, dajkálni babát újra!  
NŐ Egyél hormonokat, szüljél magadnak!  
Teremjen újra a petefészked,  
Egy kis ösztrogén csodát tehet.  
APA Fogy a nemzet, szaporítani kell.  
NŐ Bár fogyott volna el, mikor még meg se voltam!  
Rohadt nemzetem, fogytál volna el!  
Tenyészkanca vagyok elleni csikókat?  
Vágtassanak rajtuk Dzsingisz katonái?  
FÉRFI Rábízott feladata ez minden nőnek.  
Feladat és lehetőség ez, miért nem örülsz?  
NŐ A férfinak mi?  
FÉRFI Megvilágosodás.  
NŐ Szülj te, én szívesen megvilágosodom.  
FÉRFI Nehéz az is. Az se könnyű út.  
NŐ Nekem könnyebb, mint szülni neked.  
FÉRFI Akkor kérlek.  
NŐ Mire?  
FÉRFI Kérlek a szerelmünkre.  
NŐ Ha volna, nem kérnél.

## 3

- ANYA Éjjel mosok, nappal fonok,  
De sok unokát akarok.  
Mit nem csináltam jól?  
Nem voltam jó anyád talán?
- NŐ Éjjel mostál, nappal fontál,  
De keservesen tartottál.  
Anyám, anyám voltál,  
Mégsem kérhetsz ilyet.
- APA Elfajzott nemzedék!  
Éltél volna csak falun,  
Senki nem kérdezte volna,  
Potyogtattad volna a gyerekeket,  
Megbasztak volna, mint a patyolat,  
Szültél volna, mint a parancsolat.
- NŐ Most élek, most vagyok,  
Nem régen, nem falun,  
Kérdezni sem kell, mondom én:  
Hagyjatok, hagyjatok békén!
- ANYA Apa, hol rontottuk el?
- APA Anya, mit csesztünk mi el?
- NŐ Engem! Engem! Engem basztatok el!
- FÉRFI Ha nincs gyerekem, honnan tudhatom, hogy létezem?  
Nekem a hold nem fakasztja-apasztja a vérem,  
Járok-kelek, de nem tudhatom,  
Ki járkal, és hogy mozdul-e egyáltalán.
- NŐ Gyereket szülni, aláírni halálos ítéletem,  
Beismerni a vereséget az étellel szemben,  
Feladni önként, mit véres csatában  
Hatalmas túlerő rabolna el.  
Selejt vagyok, ha nem teszem.  
Selejt leszek, ha igen.

## 4

- BABA Súgrósánc, fehér, hóval borított,  
Ugrani kell, pedig nem volt soha még  
Lábamon síléc, járni se tudok,  
Nem is volt lábam, ugrani kell.  
Földet érni akár törött végtagokkal,  
Törött végtagokkal, törött gerinccel.  
Meredek lejtő, aztán a semmi,  
Járni se tudok, de ugrani kell.  
Hátulról löknek, látni akarják,

Ahogy repülök, ugrani kell,  
Fekszem majd, túl sikláson, zuhanáson,  
Összetörötten, létbe lökötten.

5

- BABA Mi ez itt, jaj, mi ez, milyen rettegés?  
Íze van, szaga van, tapintása van.
- NŐ Menj el, Baba, menj el,  
Ha van hová menned,  
Nem akarlak látni,  
Baba, félek tőled.
- BABA Hallak, anya, hallak, énekelj nekem!  
Nézd, anya, lány leszek, lány leszek, mint te!  
Ne sírj, anya, ne sírj, rossz ízű a könnyed!  
Ha kijövök, ígérem, ígérem, jó leszek!
- NŐ Menj el, Baba, menj el,  
Ha van hová menned,  
Nem akarlak látni,  
Baba, félek tőled.
- BABA Mennék, anya, mennék, ha nincs is hova.  
Mennék, de nem tudok, beléd nőttem.  
Akarod, nem akarod, táplálsz,  
Akarjuk, nem akarjuk, élek.
- NŐ Menj el, Baba, menj el...
- BABA Anya, miért nem hallasz engem?
- NŐ Mi ez itt, jaj, mi ez, milyen rettegés?  
Íze van, szaga van, tapintása van.
- BABA Mi ez itt, jaj, mi ez, milyen rettegés?  
Íze van, szaga van, tapintása van,  
Csak szó nincsen rá, beleivódik,  
Véredbe, vérembe, vérünkbe, anya.

6

- NŐ Bár történne csoda velem!
- PAP Most éled át a teremtés csodáját.
- NŐ Átélném máshogy, építenék homokvárat.  
Rajzólnék mandalát, hogy a szél fújja el!  
Bár történne csoda velem!
- PAP Már történt, lányom, megfogantál,  
Életet adsz, hordod a szíved alatt, mint...
- NŐ Kuss!  
Tudod, mit hordok a szívem alatt?  
Kötélcsomót. A szívemben meg követ.

Nem ilyen csodára vágyom,  
 Ilyen általános, hétköznapi, sztenderd csodára,  
 Hanem az enyémmre, csak az enyémmre,  
 Örvedetesre, nem hét csapásra.

- PAP Tíz.  
 NŐ Nekem tökmindegy. Csapásból sok egy is,  
 Mint gyerekből. Egy sok, kettő már halálos.  
 PAP Lányom, mily szó szökken elő fogaid kerítésin?  
 Üss csak a szádra, leányom, hogy mondhatsz ilyet? Ó, jaj!  
 NŐ Kitátom a számat, látod? Ahogy majd a méhemet kell,  
 Kijön rajta a hang, ahogy majd a kölykömnek kell,  
 Szavakká formálódik, ahogy az újszülött majd emberré.  
 Érted most már? Vagy mondjam újra?

## 7

- FÉRFI Istenem, de furcsa, jaj, de furcsa lett.  
 Könnyezik folyton, mint a krokodil.  
 Nagy lett, mint egy bálna, olyan nagy.  
 Bárhová nyúlok az ágyban, ő van ott.  
 NŐ Tükörbe nézek, más néz vissza rám,  
 Formátlan testből formátlan lélek.  
 Tolatva fordulok, mint a kamion.  
 Csüngő hasú koca, vágásra hizlalt.
- ANYA Folyton sírva fakad, bármit mondok neki.  
 Mindent kiejt a kezéből,  
 Megrezzen, ha szólok hozzá,  
 Én is ilyen lettem volna? Nem emlékszem rá.  
 APA Nem voltál ilyen, te mindig neveltél.  
 Gurultál is, kövéren, mint a telihold.  
 ANYA Én csak jót akarok, bármit mondok neki,  
 Ahogy nekem is anyám, meg a tiéd,  
 Adni tanácsot, kérve, kéretlen,  
 Mit csinállok vele rosszul, mondd!

## 8

- BABA Anya, hidd el, én megpróbáltam  
 A nyakam köré tekerni a köldökzsinórt,  
 Belefulladni a magzatvízbe,  
 Lenyelni a mérgeket.  
 Sajnálom, anya, majd kinn sikerül,  
 Sikerül, ígérem, ne félj, anya!

- NŐ Mi ez itt? Ki készül? Ki készül belőlem  
Kijönni, kínozni, míg kikészülök?
- BABA Menekülni, menekülni,  
Vagy beléd fulladok, anya!  
Valami úz ki, pedig nem vár  
Kinn semmi, csak az ismeretlen, hideg rettenet.
- NŐ Adjatok arzént, adjatok ciánt!
- FÉRFI Mit akarsz azzal a késsel?
- NŐ Nekimenni annak, aki ezt tette velem!
- FÉRFI Ne tégy kárt a babában,  
Ne tégy a gyerekemben kárt!
- NŐ Milyen gyerek? Te voltál a bűnös,  
Beléd döfök, ahogy te döftél belém,  
Vérezz te is, ha nekem véreznem kell!
- FÉRFI Add ide azt a kést!
- NŐ Felvágom az ereimet, felvágom a hasamat,  
Forduljon ki belőle,  
Aki máshogy kijönni nem akar!  
Fordulj ki, fordulj, szép aranyalma!  
Grépfrút, görögdinnye! Gyere, kis rohadék!  
Aknára léptem, szétrobbanok.
- BABA Anya, hidd el, én megpróbáltam  
A nyakam köré tekerni a köldökzsinórt,  
Belefulladni a magzatvízbe,  
Lenyelni a mérgeket.  
Sajnálom, anya, majd kinn sikerül,  
Sikerül, ígérem, ne félj, anya!
- FÉRFI Kórházba viszlek, segítenek rajtad.
- NŐ Nem megyek, nem megyek a sintérek közé!  
Elbújok előlük a fürdőkádba,  
Elbújok előlük a víz alá.  
Fulladjak meg inkább,  
Málljon le a testem,  
Ne vigyél, ne vigyél a sintérek közé!  
Ne vigyél sehova, itt nem félek legalább,  
Engedj el, nem hagyom,  
A bútorokba kapaszkodom,  
Ne nyúlj hozzám, ha Istent ismersz,  
Ne vigyél, ne vigyél a sintérek közé!
- FÉRFI Kórházba viszlek, segítenek rajtad.
- NŐ Ne vágjanak szét, ne foltozzanak össze,  
Ne nyúljon hozzám senki sem, te sem!
- FÉRFI Vér szagát érzem, mint egy mérszárszéken.
- NŐ Engem csalogatnak kukoricával,  
Ne vigyél, ne vigyél a sintérek közé!

## 9

- PAP Ez az Isten törvénye, lányom.  
 NŐ Lányod a kurva anyád!  
 PAP Ne óbégass, lányom, beszakad a dobhártyám!  
 NŐ Ó, hogy veseköveket kelljen kihugyoznod, te Isten barma, te!  
 PAP Édesen vetted beee.  
 Keserűn adod kiii.  
 NŐ Csak egyszer szálljak le innen, levágom,  
 Amire amúgy sincs szükséged!  
 PAP Buja tested bűnének büntetése,  
 Az édeni alma csutkája.  
 NŐ Kikaparom a szemedet!  
 Engedjetez haza!  
 Haza akarok menni!  
 Egészen haza!  
 Haza, az Istenig!  
 Engedjetez el!  
 PAP Tépjétez, húzzátok, vágjátok!  
 Csörömpöljetez a szerszámokkal,  
 Hangosan, ne halljam a kiáltozását!  
 Tépjétez, húzzátok, vágjátok,  
 A hasába könyököljetez,  
 Ordítson ő, és ordítson a gyerek,  
 Fájdalommal szülni és születni,  
 Kínnal jönni a világra, kínnal belőle ki,  
 Amint meg van írva, ámen!  
 NŐ Azt mondtad, szeretsz, hogy engedheted?  
 Más hatol a testembe, és te hagyod?  
 FÉRFI Jót tesznek veled, engedd csak, engedd!  
 Elnézést kérünk, csak a fájdalom...  
 NŐ Lemeztelenítenez, megaláznak, hagyod?  
 Fognak, húzkodnak, kötnek, öklöznek. Hagyod?  
 PAP Nemesülj meg a szenvedésben,  
 Osztozz a Krisztusében, ámen!  
 BABA Anya, hidd el, én megpróbáltam  
 A nyakam köré tekerni a köldökzsinórt,  
 Belefulladni a magzatvízbe,  
 Lenyelni a mérgezet.  
 Sajnálom, anya, majd kinn sikerül,  
 Sikerül, ígérem, ne félj, anya!

## 10

- FÉRFI Megvan, megvagyok, apa vagyok.  
 Túléltük mindhárman, megvan, megvagyok!



Lányom lett, lányom,  
Létezem benne,  
Benne az én vérem  
Fakasztja-apasztja majd a hold!  
BABA Itt vagyok, jaj, segítség, itt vagyok!  
NŐ Istenem, de ronda szegény!  
APA Örvendj, nemzetem, lett új tagod,  
Lány csak, de nem baj, hidd el, jó az is,  
Új tagokat elleni: lábakat, karokat.  
ANYA Jaj, de édes, jaj, de cukorfalat!  
Jaj, a saját lányom de rég volt ilyen kicsi aranyos,  
Talán sohase volt ilyen kicsi aranyos!  
PAP Ügyes voltál, lányom, látod,  
Hát kellett az a nagy hiszti, ejnye-bejnye?  
Ügyes voltál, cukrot kapsz!  
Csukd be szemed, nyisd ki szád, ááááá!

## 11

BABA Nem vár rám senki sem, egyedül vagyok.  
Nem ezt ígérték, nem ezt odafenn.  
Anya nem néz rám, apa nem néz rám,  
Nem ezt ígérték nekem odafenn.  
Szörnyű hideg van, rettenetes fagy,  
Eszi magát húsomba, csontjaimba,  
Fázom tőle majd egy életen át,  
Engedjete vissza valahová!

## 12

FÉRFI Megvan, megvan, most már volt értelme,  
Jertek, barátaim, igyatok velem!  
Folyjon a bor, a sör, folyjon a pálinka,  
Hadd legyen annak a szegénynek teje!  
HAVEROK Nicsak, nicsak, hopp, hopp!  
Hát nem apa lett?  
Töltsél még egy kortyot,  
Fakasszunk tejet!  
Fenekig!  
Húzzon óvszert a bánat,  
Hegyezd meg a cerkádát!  
Minden napra egy-egy korty,  
Minden évre új poronty!  
Arc mögé!

## Második rész

### 1

PAP Álljatok tükör elé, kedves híveim,  
Vágjatok pofákat bele, kedves híveim.  
Majompofát, birkapofát,  
Krisztus szent nevében, ámen.

NŐ Életet adtam, legyen elég ennyi.  
Legyen a te dolgod a többi.  
Tejet-mézet ne akarj tőlem.  
Világra szültelek, mit akarsz még?

BABA Látod, édesanyám, látod, édesanyám, mért szültél a világra?  
Inkább szúrtál volna át kötőtűvel,  
Döntöttél volna szekrényt a hasadra,  
Emeltél volna zongorát!

### 2

NŐ A mellem két pénisz, ki akar lövellni,  
Így akarja egy férfi is, hogy szopják?  
Gyere, kis parazita, kis vérszívó, szívó csak,  
Legyen könnyebb a testem, nehezebb a tiéd,  
Menjek kifelé a világból, te csak nőj bele,  
A tejem szívja, a vérem szívja,  
Pióca mindkettő, apa és gyerek.

FÉRFI Görögdinnye lett, két feszes labda,  
Osztozunk rajta, a lányom meg én.

NŐ Ne nyúlj a mellemhez, nem vagyok nő már!  
Tejcsárda vagyok, táplálék egy kis ragadozónak.  
Felfújt papírzacskó, szúrjatok ki tővel,  
Friss lucernába szabadult marha,  
Csapoljatok meg, gyerünk, igyatok!

### 3

FÉRFI Tudod, miért sír, mi a jó picsáért?

NŐ Azért, az enyéért, ahonnan jött szegény.

FÉRFI Tudod, miért sír? Mi a lófaszért?

NŐ Nem tudom, miért, nem is érdekel,  
Behúzok neki, akkor majd tudom!  
Tudjuk mindketten:  
Azért sír, mert ember,  
Embernek lenni rémes.

A kiskutyák nem ordítanak ennyit.  
A kiscicák nem ordítanak ennyit.  
A kiscsikók nem ordítanak ennyit.  
A békaporontyok nem ordítanak ennyit.  
Csak az ember kölyke ordít ennyire.  
BABA Ha volna rá szó, ha volnának szavak!  
Csak hang van, a kimondhatatlan kiáltása  
Az első lélegzettől az utolsóig.

#### 4

FÉRFI Most csönd van végre, most csönd van, gyere!  
NŐ Hagyjál békén, hagyjál, vagy nem lesz csönd újra!  
FÉRFI Mézes puszedlim voltál, most száraz kiflivég vagy,  
Csótányt csapni agyon vele, ha a kelő tésztára mászik.  
NŐ Vajas kiflim voltál, frissen sült, ropogós,  
Elázott, penészes fehér kenyér vagy.  
Ha lenyellek, felpuffadok tőled,  
Ha lenyellek, hányok tőled.

#### 5

NŐ Egyedül egész nap, nem szól senki hozzám,  
Egyedül, ismeretlen váladékok szagában,  
Ismeretlenné torzult önmagammal.

BABA Addig létezem, amíg hozzám érsz.  
Ha elengedsz, nem létezem.  
Anya, próbálj meg elfogadni engem!

NŐ Egyedül egész nap, nem szól senki hozzám,  
Egyedül, ismeretlen váladékok szagában,  
Ismeretlenné torzult önmagammal.

BABA Azt mondom: anya, s azt hallom: oááááááá!  
Azt mondom: elnézést, hogy zavarok.  
Nem jön ki más, csak az, hogy oááááááááá!  
Hiába próbálok csöndben maradni.  
Bocsánat, anya, bocsáss meg, oáááá!

NŐ A halottat az élőtől ennyi különbözteti meg:  
Az élő csak belülről bűzlik, a halott kívülről is.  
Belülről bűzlünk, anya és gyerek,  
Szartól és vértől bűzlünk mind belülről.

PAP Porrá leszünk, kik porból vétettünk.  
Mert Isten törvénye ellen vétettünk.  
Szartól és vértől belülről mindnyájan,  
Búzlünk már éltünkben, kedves híveim.

## 6

FÉRFI Tehén lett, tehén, már borja is van,  
Tejet is ad, bög is.  
Foltos tehén lett, bámul nagy szemekkel.  
Épp csak margaréta nem lóg a szájából.  
Füveket eszik, tejet is ad, bög is,  
Tehén lett, szomorú szemű fejőstehén.

NŐ Nem vagyok már, nem vagyok,  
Faltól falig nem létezem.  
Járom egész nap a börtönt.  
A némaság börtönét, a beszélni nem tudás börtönét,  
A nem alvás börtönét, a szaros pelenkák börtönét.  
Faltól falig, faltól falig.

## 7

FÉRFI Végre nem lök, nem lök el magától,  
Végre én lökhetem,  
Végre nem keres fogást rajtam,  
Kifogást ellenem,  
Végre nem vagyok koki a lányom fején.  
„Mondd, apa, mondd, jó ez így neked?”

NŐ Löttyög bennem, mint harangban a nyelve,  
Útódik faltól falig,  
Bim-bam, kongok belül.

FÉRFI Hatalmas barlang lett, visszhangozna, ha belekiáltanék.  
Ha lovam volna, huszárként vágthatnék bele.

NŐ Röhögnék, ha mernék.  
Giling-galang.

FÉRFI Gyöngyajak voltál, tárnicсом voltál,  
Most pásztortáska vagy, poloskavész,

NŐ Édesgyökerem, zsurlófüvem voltál,  
Lándzsás útifüvem, vad yamgyökerem,  
Most pemetefű, lósóska vagy.

FÉRFI Görögdinnye volt, két feszes labda,  
Most kiürült szatyor, félig leeresztett léggömb,  
Nem merek hozzányúlni,  
Megráncosodna az ujjam alatt.

NŐ Kiürült zacskó, semmire sem jó már,  
 Összegyűrni, kidobni, újrahasznosítani.  
 Összegyűrni, kidobni, újrahasznosítani.  
 Összegyűrni, kidobni, újrahasznosítani.

## 8

FÉRFI Csak el innen, el  
 A magam nemzette pokolból,  
 A magam építette börtönből,  
 A keserűség szagából!

NŐ Nem vagy itt, ha itt vagy, akkor sem vagy itt.  
 Menj el, menj csak, menj el, ne is legyél!  
 Büszkeségnek kellettem, szégyennek leráznál,  
 Büszkeségnek kellettünk, és most megaláznál?

FÉRFI Mi ez a többes szám, mi ez a mi?  
 A lányom, akit meggyilkoltál volna,  
 Ha nem vagy ölni, halni, élni gyáva egyaránt?  
 A lányom, aki a tied, csak mert szállást  
 Neki az én testem adni nem tudott?

NŐ Menj el, menj el oda, ahol fontos vagy,  
 Ahol kifeszítheted a melledet,  
 Menj el, hagyj engem magamra!

FÉRFI Most hol van, most hol, hol a többes szám?  
 Egész nap nézel, mint a véres rongyra,  
 Öröm nincs, csak vádak, miért is maradnék?

NŐ Ne maradj, tűnj el!

FÉRFI Menjek?

NŐ Takarodj!

BABA Neeeeeeeeee!

NŐ Bárcsak kikapartak volna!  
 Engem anyámból, vagy belőlem ezt.  
 Hús a húsból, csont a csontomból,  
 Hol az én húsom, hol az én csontom?

## 9

IDEGEN ASSZONY (*ének*)  
 A férfi, kit nem szeretnek,  
 A férfi, kit nem becsülnek,  
 A férfi, kit nem ölelnek,  
 A szíve belerepe-heeed!

FÉRFI Rákívánok még zsenge puncikra,  
 Ami otthon vár, az szőrtarisznya,

Hatalmas, zsíros szőrtarisznya.  
 Ez így van rendjén, ez így van rendjén,  
 Nem vénülhetek meg vele,  
 Nem aszhatok össze a kedvéért.  
 Zsenge nedveket akarok tavasszal.  
 IDEGEN ASSZONY Ó, megértelek, ó, hogy mennyire megértelek!  
 FÉRFI Hagyjál, haza kell mennem.

## 10

NŐ Haza akarok menni.  
 FÉRFI De hát itthon vagy!  
 ANYA Tudod, hogy hozzánk bármikor hazajöhetsz!  
 APA Haza csak ott van, hol jog is van.  
 NŐ Haza akarok menni, az Istenhez.  
 PAP Az öngyilkosság bűn, lányom,  
 Az öngyilkosság bű-hű-hű-hű-hűűn.  
 NŐ Ó, te Istenbarma, te szerencsétlen teve,  
 Mászt nem tudsz mondani? Csak azt, hogy bűn?  
 Szerinted az Isten csak odaát van?  
 Bár letéphetném papi köntösödöt,  
 De csak a nyüvek rágják le a végén.

## 11

NŐ Bár tenne csodát velem az Isten!  
 PAP Milyen csodára vársz, lányom?  
 NŐ Ötvenkilósnak lenni újra,  
 Táska szemek nélkül, visszeres lábak nélkül,  
 Lefittyedt mellek nélkül, a többbit nem mondom,  
 Nem mondom, mert csak elpirulnál.  
 PAP Hiúság, asszony a neved! Mit törődik az Isten a testtel!  
 Legyél boldog, hogy másnak adhatod!  
 NŐ Előbb a szüleimé a büszkeségre,  
 Aztán a férfiaké az élvezetre,  
 Most a gyerekemé, hogy táplálkozzon.  
 Aztán ugyanerre a kukacoknak.  
 Csak hogy ismerjem, szeressem,  
 Mikor lesz a testem az enyém?

NŐ Bár tenne csodát velem az Isten!  
 PAP Milyen csodára vársz, lányom?  
 NŐ Szeretni azt, aki belőlem lett,  
 Szeretni azt, aki lett belőlem.